

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2011 r.

skargi M. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego z dnia 22 stycznia 2010 r.,

wydanego w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko Skarbowi Państwa Komendantowi Komendy Wojewódzkiej Policji

w S.

o zapłatę,

- 1. odrzuca skargę,**
- 2. oddala wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,**
- 3. zasądza od M. T. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Skarga M. T. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 22 stycznia 2010 r. podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1 - 6 k.p.c., powinna zawierać między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.), a także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymagania skargi wskazane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Innymi słowy skarżący niezależnie od wskazania podstawy, na której opiera skargę (materialnoprawna lub procesowa, albo na jednej i drugiej równocześnie) powinien wskazać „przepis prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny” (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Skarżący podniósł, że zaskarżony wyrok narusza przepisy prawa materialnego, a mianowicie wskazane przepisy kodeksu cywilnego, ustawy o Policji, a także art. 30 Konstytucji, nie wskazał natomiast i nie uzasadnił, z którym przepisem prawa w następstwie tych naruszeń zaskarżony wyrok jest niezgodny. Już z tych względów skarga, jako niespełniająca tego wymagania podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Skarga nie spełnia też wymagania, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу wskazującego na okoliczności prowadzące do przekonania, że szkoda powstała i pozostaje w związku przyczynowym z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Skarżący nie musi więc tej szkody

udowodnić, ale w celu jej uprawdopodobnienia powinien powołać nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, a ponadto powołać dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul. SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Tego wymagania skarga nie spełnia.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej został oddalony. Skargę podlegającą odrzuceniu kwalifikować należy jako sporządzoną sprzecznie z zasadami profesjonalizmu. W judykaturze utrwalony jest pogląd, według którego czynności profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (por. postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.